

Σχέδιον ἀποξηράνσεως τῶν μετόχων τῆς Κωπαΐδος.

Εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1385 τῆς *Πρωτᾶς* περὶ ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος παρὰ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς ὑπάρχει ἀνακρίθειά τις τὴν ὁποίαν καὶ σπεύδομεν νὰ ἐπανορθώσωμεν.

Κατὰ πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἐκ πολλῶν ἐκ τῶν ἐν Σύρῳ καὶ ἐνταῦθα κατόχων μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος ἰδοῦ πῶς ἔχει τὸ ἱστορικὸν τῆς διοχετεύσεως αὐτῶν ἐδῶ εἰς Σύρον καὶ ὅπου ὑπῆρχε χρῆμα ἑλληνικόν, καθότι εὐτυχῶς διὰ τὴν τιμὴν τοῦ τόπου καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μελετωμένων δημοσίων ἔργων ἐν Ἑλλάδι, μόνον Ἕλληνας εἶνε θύματα τῆς Σκουλοῦδου ταύτης ταχυδακτυλογραφίας. Ἡ ἐν λόγω διοχέτευσις διαιρεῖται εἰς δύο διακριτικὰς ἀλλήλων περιόδους: **Πρώτη περίοδος.** Αὕτη εἶνε ἐκείνη καθ' ἣν ὁ κ. Σκουλοῦδης ἐπιστρέψας ἐκ Παρισίων πρὸ τριῶν περιπτῶν ἐτῶν ἀνήγγειλε τὴν εὐχάριστον εἶδησιν τῆς ἰδρύσεως παρ' αὐτοῦ Ἑταιρίας πρὸς ἀποξήρανσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς Κωπαΐδος. Βύθους ἐμμέσως ἐτέθησαν εἰς κίνησιν φίλοι ἀνεξάρτητοι, μεσίται, αἱ γνωσταὶ δημοσιεύσεις εἰς τὸν «Αἰῶνα» «Phare du Bosphore» καὶ ἄλλας ἐφημερίδας διασαλπίζοντες τὰ ἀμύθητα κέρδη τὰ ὁποία θ' ἀπῆλθον οἱ κάτοχοι τῶν μετοχῶν τῆς. Κατὰ 60 δρ. ἀνεβίβαζαν τὴν ἐτησίαν πρόσδοτον ἐκάστου στρέμματος, ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν λογαριασμόν τῶν ἡ Κωπαΐς ἐμπεριέχει 240,000 στρέμματα ἄρα, θὰ εἶχε ἐτησίαν πρόσδοτον φρ. 14,400,000!! Τὰς τῆς ἀποξηράνσεως δαπάνας ὑπελόγιζον εἰς μόνον δρ. 6,000,000, καὶ κατέληγον ὅπως εἰς τὴν ἀείμνηστον ἐποχὴν τῶν Λαυριακῶν εἰς τὸ περίφημον: μετοχὴ καὶ Σπῆτι.

Παρακλήσεις ὅθεν ἐπὶ παρακλήσεων ἀπευθύνοντο πανταχόθεν εἰς τὸν κ. Σκουλοῦδην, δι' ὀλίγας μετοχὰς πλὴν αὐτὸς ποτὲ δὲν ἐπώλει, ἀλλ' ἀνελάμβανε μόνον νὰ μεσιτεύσῃ

εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν αἰτοῦντα αἱ μετοχαὶ τὰς ὁποίας ἐζήτει, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ τοῦ ἐδίδοντο καὶ ὀλίγα περιπλέον κατ' ὄλως ἐξαιρετικὴν χάριν!!!

Οἱ ἐν Σύρῳ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὑποστηρίζαντες τὸν κ. Σκουλοῦδην καὶ χάριν τῆς πολιτικῆς ἐκεῖ ὑπεροχῆς του, ὡς καὶ χρήματα ἐθυσίασαν, εἰς αὐτοὺς ἐδωρήσατο τὰς δεῖ λεγομένας ἰδρυτικὰς μετοχὰς, δηλ. μὲ ἐκπτώσιν τινα ἀνάλογον τῶν ὑποχρεώσεων ἃς εἶχεν ἕκαστος. Διὰ τοῦ ἀνω λίκην ἐπιτηδείου τρόπου, εἰς τὸν ἐφευρέτην τοῦ ὁποίου κατ' ἀξίαν ἐπεδόθησαν τὰ ὑψίστα τῆς Πολιτείας ἀξιώματα, διωχευθῆ τὸ πλεῖστον τῶν μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος, εἰς ἀνθρώπους τιμίους, εὐπίστους, ἐπιδιώκοντας ἀσφαλῆ τοποθέτησιν τῆς περιουσίας των.

Ἐν τούτοις, αἱ ἀντιστάσεις τῶν χωρικῶν, ὁ γενόμενος πάταγος ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ πρὸ παντὸς ἢ μὴ ἐκτέλεσις οὐδεμιᾶς ἐργασίας κατέπαυσαν τὸν περὶ μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος ἐνθουσιασμόν, καὶ ὄχι μόνον δὲν προσήρχετο πλέον οὐδεὶς διὰ μετοχὰς, ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν τούτων τοποθέτησιν ἐπιτορτισμένοι μεσίται δυσκόλως εὕρισκον θιασώτας. Τότε κατέφυγον εἰς τὸ δεύτερον τῆς διοχετεύσεως στάδιον, ὅπερ στερεῖται τῆς ρωμαντικότητος τοῦ πρώτου. — **Δεύτερον στάδιον.** Διέδωκαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἐκδώσωσι χάριν τοῦ κοινοῦ ὅπως καὶ αὐτὸ συμμεθεῖξῃ τῶν μεγάλως κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν μέρος τῶν μετοχῶν. Πράγματι τοὺς ἠνάγκασεν ἡ Κυβέρνησις; ἢ ἐπέισθη ὑπὸ τοῦ ἀκριβοῦς καὶ πολυτίμου φίλου τῆς, νὰ βιάσῃ δῆθεν πρὸς τοῦτο τὴν Ἑταιρίαν; ἢ ἡ διάδοσις αὕτη ἦτο τέχνασμα Σκουλοῦδιον;

Οἱ ἐπιτηδαιοὶ οὗτοι κύριοι καίτοι τὸν μηχανισμόν τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν καλῶς γινώσκοντες, καὶ πολλάκις ἐπιτυχῶς ἐξασκήσαντες αὐτὸν, σκοπίμως ἀνέθεσαν αὐτὸν εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν, τὴν ὁποίαν ἀδιστακτικῶς πι-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 564)

— Δὲν σὰς συμβουλεύω τίποτε, πάτερ Μονῶ, ἐπειδὴ τίποτε πλέον δὲν ἔχετε νὰ κάμετε.

Ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἤνεψέθη.

— Ἡ ἄμαξα τῆς δεσποινίδος εἶναι ἐτοίμη, εἶπεν ἡ θαλαμηπόλος.

Ἡ νεᾶνις ἠνωρθώθη, ἐφόρσε πῖλον καὶ στρεφομένη πρὸς τὸν γέροντα εἶπεν αὐτῷ.

— Ταχέως, ταχέως, δότε μοι τὴν κλειδα σας.

Ὁ Γεροκάτσικας ἐξήγαγε τὴν κλειδα ἐκ τοῦ κόλπου του καὶ ἐνεχείρισεν εἰς τὴν νεᾶνίδα.

— Πάτερ Μονῶ, εἶπε, δὲν σὰς παραλαμβάνω μετ' ἐμοῦ μείνατε ἐδῶ, θὰ συνδιαλεχθῆτε μετὰ τοῦ πατρός μου.

Ἐξῆλθε ταχέως. Ἐξῶ ἀπήντησε τὸν κ. Βιολαῖν καὶ τὸν Ἰωάννην.

— Σουσάνα, εἶπεν ὁ κόμης, ὁ κ. Ἰωάννης Σαμαράνδ ἐ-

πιθυμεῖ ζωηρῶς νὰ σὲ συνοδεύσῃ. Θέλεις νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃς τοῦτο;

Ἡ Σουσάνα ἔλαβε τὸν νεανίαν ἀπὸ τῆς χειρὸς.

— Μάλιστα, μάλιστα, εἶπεν, ἔλθετε.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἰωάννου ἀπῆστραπτον ἐκ χαρᾶς.

— Ἐγὼ, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν, ἀναμένω τὸν μαρκησίον.

ΛΓ'

ΣΥΝΗΝΩΜΕΝΟΙ

Ἡ Σουσάνα καὶ ὁ Ἰωάννης κατέβησαν πρὸ τοῦ ξενοδοχείου τῶν Βοσγίων καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπου μετὰ τινὰς ἐξηγήσεις ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ ἀνοίξωσι διὰ τῆς κλειδὸς ἣν εἶχον τὸ δωμάτιον τοῦ γέρου Μονῶ.

Ἡ Σουσάνα καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνῆλθον ἐν σπουδῇ τὴν κλιμακα καὶ ἔστησαν πρὸ τῆς ὑποδειχθείσης θύρας, ἥτις ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 10.

Ἠκροάσθησαν.

Βαθεῖα σιγὴ ἐπεκράτει ἐν τῷ θαλάμῳ.

Εἶχον ἀποφασίσει ἐρχόμενοι ἢ μὲν Σουσάνα νὰ εἰσέλθῃ πρώτη, ὁ δὲ Ἰωάννης νὰ ἐμφανισθῇ, ἄμα ἡ Σουσάνα κρῖνη κατάλληλον τὴν στιγμήν νὰ τὸν προσκαλέσῃ.

Ἡ Ἐρριέττη ἐκοιμάτο ἀκόμην.

Ἦ δυστυχῆς μου Ἐρριέττη! εἶπεν ἀναστενάξασα.

στεύομεν ὅτι ἐξηπάτησαν, γνωστῆς οὐσίας τῆς συντηρητικῆς καὶ ἐντίμου διευθύνσεως τοῦ καθιδρύματος τούτου. Ἡ βιομηχανικὴ Τράπεζα ἔσφαλε σπουδαίως καὶ μεγάλην ἀνέλαθεν εὐθύνην μὴ ἀπαιτήσασα τὴν δημοσίευσιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐταιρίας καὶ εἶνε λυπηρὸν πῶς δὲν ἠγέρθη ἀμέσως ἡ ὑπόνοια τῶν διευθυντῶν τῆς περὶ τῶν κακοβούλων σκοπῶν τῶν κκ. Σκουλοῦδῃ καὶ Σα, ἐκδόντων εἰς ἔγγραφὴν μετοχὰς, διὰ τὰς ὁποίας, κατὰ τὸ τότε δημοσιεῖσθαι πρόγραμμα, ἐπληρώθησαν φράγκα 250 εἰς χρυσόν, διὰ τόσα χάρτινα. Καθότι ἐσφαλμένως ἐδημοσίευσεν ἡ Πραῖτα ὅτι ἡ ἔγγραφὴ ἐγένετο εἰς χρυσόν. Ἐπειδὴ τότε εἶχον κάπως αἱ ὑπόνοιαι τοῦ κοινοῦ ἐξεγερθῆ, ἐνόμισαν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ τὰς ἐφόρτωναν εἰς αὐτὸ εὐκολώτερον. Ἐρωτῶμεν ἀφοῦ αἱ πλείσται τῶν μετοχῶν ἐπληρώθησαν πρὸς φράγκα χρυσᾶ 250, διὰ τῆς ἐκδόσεως κατόπιν ποσοῦ ἐκ τῶν ἰδίων μετοχῶν εἰς 250 φρ. χάρτινα, διεπράχθη κλοπὴ ἐκ 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν μετόχων, καὶ ἡ οὐ; Τοῦτο μόνον νομίζομεν ἴσκει νὰ διεγείρῃ τὰς ὑπονοίας τῆς Βιομηχανικῆς Τραπέζης καὶ οὔτε ἑαυτὴν νὰ ἐμπερδεύσῃ μὲ τὰς μετοχὰς τῆς Κωπαίδος, οὔτε νὰ παρέξῃ τὴν ὀνομά τῆς ὅπως ληστευθῇ τὸ κοινόν.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐντέχνου διοχετεύσεως τῶν μετοχῶν τῆς Κωπαίδος εἰς πλείστους τῶν συμπολιτῶν μας, οἱ ὅποιοι, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἐπεδίωκον ἀσφαλῆ τοποθέτησιν τοῦ ἐξ ἐντίμου ἐργασίας προερχομένου χρήματός των, ἀλλ' ἰδοὺ σήμερον ὅτι καταστρέφονται ἐκπέμποντες ἀρὰς κατὰ τῶν αἰτίων τῆς καταστροφῆς των ταύτης. Εὐτυχῶς ἡ περίστασις αὕτη θὰ τοὺς γένηται μάθημα, θέλουσι δὲ προφυλαχθῆ ἐκ τῆς ὁσυνόψου μελετωμένης νέας τομῆς τοῦ βαλαντίου των, ἀποποιούμενοι τὴν ζητηθησομένην πληρωμὴν τῶν ἐπιλοίπων φρ. 250 χρυσῶν, ἡ τύχη τῶν ὁποίων εἶνε ἐκ τῶν προτέρων γνωστή.

Οἰκονομολόγος

Γονυπετήσασα πλησίον τῆς κοιμωμένης κατησπάσατο τὸ μέτωπόν της.

Ἡ Ἐρριέττη ἔκαμε κίνησιν, ἀλλὰ δὲν ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ Σουσάνα τὴν ἐψιθύρισε σιγὰ σιγὰ.

— Ἐρριέττη! Ἐρριέττη!

Τὴν φορὰν ταύτην ἀφωπνισθεῖσα ὑπὸ τῆς φωνῆς τῆς φίλης αὐτῆς ἡ νεανὶς ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἀναγνώρισασα τὴν Σουσάνην, ἣτις ἦτο κεκλιμένη ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἄλλοτε ἡ μήτηρ της ἐπὶ τῆς μικρᾶς παιδικῆς της κλίνης.

— Σουσάνα, Σουσάνα, εἶσαι σύ! ἀνέκραξε περιβάλλουσα τον λαϊμὸν διὰ τῶν βραχιόνων της. Ποῦ εἴμεθα λοιπὸν ἐδῶ; ... Ἄ! ἄ! ἐνθυμούμαι...

Ἡρξάτο κλαίουσα.

— Ἐρριέττη, φίλη μου, ἀδελφὴ μου, εἶπεν ἡ Σουσάνα μὴ κλαίης, ἡσύχασον. .. εἶμαι πλησίον σου διὰ νὰ σ' ἐνθαρρύνω, νὰ σὲ παρηγορήσω.

Καὶ διὰ τοῦ ρινομάκτρου αὐτῆς ἀπέμασσε τὰ δάκρυα ἐφ' ὅσον ἔρρεον.

Ἐν τῷ διαδρόμῳ ὁ Ἰωάννης τὸ οὖς ἔχων ἐπὶ τῆς θύρας ἠκροάζετο, τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς ἰσχυρῶς παλλούσης καρδίας του στυρίζων.

— Ἄ! Σουσάνα, Σουσάνα, ἐὰν ἤξευρες! εἶπεν ἡ Ἐρριέττη μετὰ τόνου ἀπελπιστικῶν.

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΙΣ

Ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων νομοσχεδίων, τῶν ὑποβληθέντων κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν σύνοδον, ὑπὸ ὁμάδος φιλοτίμων καὶ πεφωτισμένων ἀντιπροσώπων, ὅπερ ὅμως μὴ πληροῦν ἀμέσῳ τινι θεραπείαν βουλευτικῶν ἀπαιτήσεων, ἀλλὰ περὶ γενικὰ καὶ οὐσιαστικὰ ἀποβλέπον, εἵμαρτο μόνον ἐπὶ τοῦ φαινοῦ χαρτίου τῶν ἡμερησίων διατάξεων νὰ διαλάμπῃ ἀναγεγραμμένον, ἀνευ ἄλλης τινὸς σπουδαιοτέρας ἐπ' αὐτοῦ ἐνασχολήσεως, εἶνε καὶ τὸ περὶ καταργήσεως τῆς πρωτοπικῆς κρατήσεως παρ' ἡμῖν. Συγχρόνως σύμφωνα τῷ ἀνωτέρω νομοσχεδίῳ ἠκούσθησαν αἱ εὐχαὶ τοῦ νομικοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου «Παρασσοῦ» καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐν τῷ «Αἰῶνι» αἱ περισπούδασται ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τούτου μελέται τοῦ δικηγόρου κ. Μπαλάνου. Ἡ προσβολή, ὡς εἰκὸς, ἦτο ἰσχυρὰ καὶ πειστικὴ ἐν τῇ τῶν αὐτῶν ὁμοφωνίᾳ τῶν μάλλον διακεκριμένων παρ' ἡμῶν νομομαθῶν, τιμῶσα δ' ἀφ' ἐτέρου τὴν μέριμναν αὐτῶν, εὐγλώττως συνηγορούντων κατὰ θεσμοῦ χαρακτηριζομένου, ὡς ἀνήθικου, καὶ βλαπτικοῦ.

Αἱ τοιαῦται ἐνέργειαι εὐμενῶς ἠκούσθησαν παρὰ τῷ ἑλληνικῷ κοινῷ· οὐδεμία φωνὴ ἀρμόδιου ἐπιστήμονος, οὐδὲ δημοσιογράφου ἠκούσθη ἀμφισβητοῦσα τὴν ὀρθότητα τῆς ἀποπειρας ταύτης, τὴν δύναμιν καὶ τὸ δίκαιον τῶν ὑπὲρ τῆς καταργήσεως προτεινομένων λόγων· μόνον ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος τῶν Πατρῶν καὶ μία ἐφημερὶς τῆς Σύρου διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς τάσεως ταύτης· καὶ αἱ δύο αὗται διαμαρτυρίαι προήρχοντο ἐκ τῶν δύο σπουδαιοτέρων κέντρων τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τοῦ ἔχοντος ἀμέσῳ συμφέρον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ θεσμοῦ. Νεωστὶ δὲ δι' ἰδιαιτέρου φυλλαδίου προστίθεται εἰς τὴν χορείαν τῶν διαμαρτυρομένων, ἀπολογητῆς τῆς προσωπικῆς κρατήσεως καὶ ὁ Κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδης, πρωτοδικὴς ἐν Σύρῳ.

Ὁ Κ. Λυκούδης εἶνε ἐκ τῶν μάλλον εὐπαιδευτῶν δικα-

— Ἄλλ' ἤξεύρω, ἀγαπητή μου, ἤξεύρω.

— ὦ! εἶναι τρομερόν! ... Ὅτε μ' ἐξύπνησας, Σουσάνα, ὠνειροπόλουν ὅτι ἦμην νεκρά.

— Ἐρριέττη, σὲ καθικετεῖω, ἀποσώθῃσον πάσας τὰς ζοφεράς ταύτας σκέψεις. Αἱ κακαὶ ἡμέραι παρήλθον, αἱ ὠραῖαι μέλλουσι νὰ ἐπανέλθωσιν.

— Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι πλέον δι' ἐμέ! Θέλω νὰ φύγω, Σουσάνα, θέλω νὰ γίνω ἄφαντος, θέλω νὰ κρυφθῶ ἀδιάφορον ποῦ, ἐπειδὴ δὲν δύναμαι ν' ἀποθάνω!

— Δὲν θὰ κάμῃς τοῦτο, Ἐρριέττη, δὲν θὰ τὸ κάμῃς! Ἀλλὰ θέλεις δυστυχῆ νὰ φονεύσῃς τὴν μητέρα σου; Μήπως εὐρίσκεις ὅτι δὲν ὑπέφερον αὕτη πολλά;

Ἡ Ἐρριέττη κατελήφθη ὑπὸ σπασμωδικοῦ τρόμου.

— Μητέρα μου, μητέρα μου! ἐψιθύρισεν.

Ἐπανελάβεν.

— Σουσάνα, μήπως ἤξεύρεις ὅτι εἶμαι ἐδῶ;

— Οὐχί, νομίζεις ὅτι εἶσαι ἀκόμη εἰς τὸ μέγαρον Δεσιμαίζ; θὰ ἠδυνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ τῇ ἀποκρύψουν τὰ πάντα.

— Σὺ Σουσάνα ἤξεύρεις τί συνέβη;

— Γνωρίζω ὅτι ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ ἀπέθνηκε καὶ ὤφειλε τοῦτο νὰ πράξῃ μὴ δυνάμενος νὰ ζήσει ὑπὸ τὸ βάρος τῶν κακουργημάτων του.

— Ἄλλ' ὁ ἀδελφός μου, Σουσάνα, ὁ δυστυχῆς ἀδελφός μου! ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη οἰμώζουσα.

στικῶν λειτουργῶν γνωρίζει δὲ πολλάκις μετὰ δεινότητος καὶ δεξιῶς, ἀδιαφόρως τῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῶν ἐπιχειρημάτων του, νὰ χειρίζεται ἄπερ ἀναλαμβάνει νὰ ἀνατάμη ζητήματα. Εἶνε γνωστὸς ἐκ τοῦ πρό τινος καιροῦ ἐκδοθέντος φυλλαδίου του περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀπεργιῶν ἤδη ἐν τῇ παρουσίᾳ πραγματείας του «Τοῦ Θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς μέσον ἐκτελέσεως ἀπολογία» ἀναλόγως ἐπιδεικνύει τὰς συντηρητικὰς αὐτοῦ δοξασίας πολεμῶν τὰς ὑπὲρ καταργήσεως τῶν θεσμῶν προσπαθεῖς, ὡς ἀπολύτους, καὶ πάντῃ ἐστερημένας πρακτικοῦ πνεύματος, ὡς τορνευθεῖσας ἐν γραφεῖοις νομομαθῶν, καὶ μὴ πηγαζούσας ἐκ τῆς ἐρεῦνης τῆς κοινωνικῆς παρ' ἡμῖν καταστάσεως, ἰδίᾳ δὲ ἀντεπεξέρχόμενος κατὰ τῶν ἐν τῷ «Αἰῶνι» διατριβῶν τοῦ Κ. Μπαλάνου.

Ὁ κ. Λυκούδης δὲν ἐννοεῖ, λέγει, τὰς φωνασκίας περὶ τῶν ἀναλλοιώτων ἀρχῶν τοῦ Αἰωνίου Νόμου, τοὺς ὁποίους προβάλλουσιν οἱ θεωρητικοὶ καταδικασταὶ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως—αὐτὸς ἐν τῷ πρακτικισμῷ αὐτοῦ συμπεραίνει ὅτι «νόμος καταργῶν τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἐν Ἑλλάδι, θέλει ἀρμόζει τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, ὑφ' ἧς ἔτι αὕτη διατελεῖ περιστάσεις, μετὰ τῆς αὐτῆς χάριτος, μεθ' ἧς ἡ στενὴ μέλαινα περισκελὶς καὶ τὸ φράκον, ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς».

Μεθ' ὅλα ὅμως τὰ προσαγόμενα ἐπιχειρήματα περὶ τῆς βλάβης ἧτις θὰ προξενηθῆ εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς καταργήσεως, καὶ τὰς στατιστικὰς πληροφορίας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν κρατήσεων τῶν ἐνεργηθειῶν ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου Σύρου, καὶ τὴν μείωσιν τῆς σπουδαιότητος τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ ἔχῃ ἡ σωτηρία ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς τοκογλυφίας, τῆς αἰσχρᾶς κατὰ τῶν νέων ἐπιβαλλομένης, ἀπεναντι ἄλλων τραυμάτων, τὰ ὁποῖα προβλέπει ἀπειλούμενα ὁ κ. Λυκούδης, θὰ μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ ἀμφιβάλλωμεν, ἐπὶ τῆς βλάβης τὴν ὁποίαν πράγματι κινδυνεύει νὰ ὑποστῇ τὸ ἐμπόριον ἐκ

τῆς ἐξαλείψεως τοιοῦτου θεσμοῦ, καὶ νὰ θεωρῶμεν πολὺ πλέον βαρύτερον τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἀντιθέτων τῷ κ. Λυκούδῃ περὶ τοῦ ὅτι «τὴν κυκλοφορίαν τῶν συναλλαγματικῶν ζυπωροῦ, οὐχὶ ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἀλλὰ τὸ ἀξιοχρεῶν τῶν ἐν αὐτῇ ὑπογραφῶν», καὶ μεθ' ὅλους τοὺς ἀντιδραστικοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀπολογοῦ κ. Λυκούδῃ, θὰ μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ θεωρήσωμεν ἀνεπαρκεῖς στατιστικὰς ἐργασίας ἐπὶ μόνου τοῦ πρωτοδικείου Σύρου, καὶ ὑπὲρ πολὺ σωστικώτερα τὰ κατὰ τῆς τοκογλυφίας ἀναμφηρίστως ἐπενεχθῆσόμενα τραύματα, ἧτις δὲν κερδοσκοπεῖ μόνον ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸν κ. Λυκούδην, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχικαῖς κοινωνίαις ἐν ἀναλόγῳ μιαιρότητι, πολὺ σωστικώτερα τῶν ἄλλων ἀορίστων καὶ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τραυμάτων, τῶν προελευσόμενων ἐκ τῆς καταργήσεως. Θὰ μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι «ἡ στρεψοδικία, ἡ καλπονόθευσις, ἡ εἰκονικότης καὶ ὅλη ἐν συνόλῳ ἡ μακρὰ συστοιχία παραπληθῶν ἐπιχαρίτων ἐννοιῶν», τὰς ὁποίας, «λέξεις γενεαλογίας κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικῆς», φέρει πρὸς ἔνδειξιν τοῦ ὅτι δὲν ὠριμάσαμεν ἐτι πρὸς ἀπλλαγὴν ἀπὸ τυραννικῶν θεσμῶν,—ἀπορρέουσιν ἴσα ἴσα, ἀπορρέουσιν ἐτι ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀδίκων καὶ τυραννικῶν καὶ μεσαιωνικῶν αὐτῶν θεσμοθετημάτων, τῶν ἀντιστρατευομένων πρὸς τὰς ἀναλλοιώτους ἀρχὰς τοῦ Αἰωνίου Νόμου, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ἤττον τοῦ κ. Λυκούδῃ θετικοὶ καὶ νομιμόφρονες, δὲν ἔχομεν τὴν τόλμην νὰ σαρκάσωμεν, οὐδὲ νὰ εὐχρηθῶμεν ἐλάσσονα δραστηριότητα καὶ αὐτὴν ἐτι τὴν ἀργίαν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, προκειμένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως νομοσχεδίου.

ΑΙ ΣΕΡΡΑΙ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ

Ὅτι αἱ Σέρραι εἶνε ἑλληνικώτεραι τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τοῦτο οὔτε οἱ Βούλγαροι αὐτοὶ πιστεύομεν νὰ ἀμφιβάλλωσιν.

— Ὁ ἀδελφός σου; Ἀλλὰ δὲν ἀπέθανεν αὐτός!
— Τί λέγεις;
— Ἐπαγρύπνου ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐμπόδιζαν νὰ φοβηθῆ.

Ἡ Ἐρριέττη ἤνωσε τὰς χεῖράς της καὶ ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ πλήρους ἐμπιστοσύνης.

— Ἐρριέττη, ὑπέλαβεν ἡ Σουσάνα, δὲν πρέπει πλέον νὰ ἀπελπίζησαι. Ὁ ἀδελφός σου ἤθελε ν' ἀποθάνῃ, ἀλλὰ τὸν κατέδειξαν ὅτι ὤφειλε νὰ ζῆσῃ. Ἐλα, ἀγαπητή μου, ἀνοίξον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν ἐλπίδα, σκέφθητι τὴν ἀγαθὴν σου μητέρα καὶ τὸν ἄλλον, τὸν ὁποῖον ἠγάπησας, ὅταν ἦτο πτωχὸς καὶ ἄθλιος καὶ τὸν ὁποῖον ὠνόμαζον Λυκογιάννην.

— Ἄ! Σουσάνα, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, σιωπήσον, σιωπήσον!

— Διατί νὰ σιωπήσω; Δὲν ἤξεύρω ὅτι ἀγαπᾶς τὸν ἐξάδελφόν σου;

— Μάλιστα, τὸν ἀγαπῶ, τὸν ἀγαπῶ!

— Δοιπὸν;

— Ἀλλὰ κατάλαβε λοιπὸν ὅτι διὰ τοῦτο θέλω νὰ φύγω νὰ κρυθῶ.

— Τοῦτο εἶνε μανία!

— Ὅχι, Σουσάνα, εἶνε τὸ ὀρθόν. Ἄλλοτε ἐθεώρουν αἰσχρὸς τὸν ἐρωτά μου διὰ τὸν Λυκογιάννην, σήμερον ὁ ἔρως οὗτος μὲ τρομάζει! ὦ! νὰ ἀγαπήσω ἐν τῶν δυστυχῶν θυμάτων τοῦ πατρός μου!

Ὁ Ἰωάννης δὲν ἀνέμενε νὰ προσκληθῆ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Βιολαίν, ἀνοίξας δὲ ἀποτόμως τὴν θύραν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον.

Ἡ Ἐρριέττη ἔρρηξε κραυγὴν.

Ὁ νεανίας ἦτο γονυκλινής.

— Ἐρριέττη, ἀξιεραστὸς μοι, εἶπε διὰ φωνῆς παλλούσης. Ὁ Θεὸς ἐπιφυλάσσει τὰς ποινὰς δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄξιοι αὐτῶν. Μήπως δὲν θέλετε πλέον νὰ ἀναμνησθῆτε ὅτι ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπράξατε, ὅτι σὰς ὀφείλουσιν ὁ μαρκήσιος Σαρκαράνδ καὶ ὁ υἱός του; Ἐρριέττη, ἐὰν δὲν εἶμαι πλέον ὁ ἄγριος Λυκογιάννης εἰς ποῖον ὀφείλω τοῦτο; Εἰς σὰς, Ἐρριέττη, ἧτις μὲ ἀγαπᾶτε πολὺ, ὥστε νὰ ἐκπληρώσητε μεγίστην θυσίαν, εἰς σὰς τὴν ὁποίαν ἠγάπων καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπήκουον. . . . Τὰ γλυκᾶ σου βλέμματα, οἱ ἀγαθοὶ σου λόγοι, ἐδάμασχν τὴν ἀγρίαν φύσιν μου, μ' ἐξηγάγετε ἐκ τῆς ἐκμηδενίσεως, μὲ ἐκάματε νὰ βλέπω, νὰ σκέπτομαι, νὰ αἰσθάνωμαι, νὰ ἐννοῶ, ν' ἀγαπῶ! Ἄ! ναι, ἔκτοτε σὰς ἠγάπων. Ἀφοῦ διηγείρατε τοὺς παλμούς τῆς καρδίας μου, ἠνεψύξατε τὴν ψυχὴν μου, μοι ἐδώκατε τὴν διάνοιαν, ἐφωτίσατε τὸ πνεῦμα καὶ τὴν σκέψιν μου! Ἀλλὰ τὰ πάντα ὀφείλω εἰς σὰς. Ἐρριέττη, τὰ πάντα ὀφείλω εἰς σὰς! . . . Διατί ὀμιλεῖτε περὶ τιμωρίας, ὅταν εἴσθε εὐλογημένη παρὰ τοῦ Θεοῦ!

(Ἀκολουθεῖ)